

ВПЛИВ СЕКТ І НОВІТНІХ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА СВІДОМІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Коломієць Е.С., гр. Е-38

Науковий керівник – канд. філол. наук, доц. **Арделян М.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Після визнання незалежності України наша країна отримала певні свободи у питаннях державотворення, самостійного ведення господарства, вибору вектора розвитку. Так і громадяни України отримали деяку свободу вибору. Відомо, що при командно – адміністративному устрої держава забезпечувала всіх громадян місцем роботи і, навіть, змушувала працювати, якщо бажання працювати не було. З проголошенням незалежності багато людей залишилися без роботи. Така ситуація підштовхувала одних до розчарованого, довірливого існування, а інших до створення певних систем заробітку, і в складні часи перетворень, коли люди зневірилися і чекають допомоги лише від Бога, створити їм цього Бога.

Секти та новітні релігійні організації вимагають від своїх adeptів припинення контактів не лише з колективом, а й з членами родини. Доволі часто новачки у русі не підозрюють до якого ступеня їм прийдеться «відірватися» від людей та звичного роду занять з якими було пов'язане їхнє попереднє життя. Людина або відмовляється сприймати реальні події, не усвідомлює, що відбувається навколо, або ж повертається до емоційного стану дитини, якій суворі, але люблячі батьки, вказують, як потрібно поступати, та приймають усі рішення. У першому випадку людина почуває себе вкрай нещасною, спустошеною, у другому – щасливою до блаженства.

У реаліях сучасної України законодавство у сфері релігії могло б чітко визначити групу традиційних для України релігій та конфесій, встановити випробувальний термін для нових релігійних рухів, скласти перелік заборонених деструктивних сект, проводити активну просвітницьку, роз'яснювальну роботу серед громадян, особливо молоді. Важливим аспектом вирішення проблеми постає налагодження співпраці теологів та науковців, оскільки саме інтелектуальна та духовна еліти мають у своєму арсеналі методи впливу на особистість в плані її духовного виховання. Українське суспільство відчуває гостру потребу такої співпраці, спрямованої на вироблення концепції елітарної високодуховної освіти, пошуку форм та методів виховання, усвідомлення ролі традиційних для України церков у справі духовного та морального виховання українського народу, що, своєю чергою, може перерости у потужний державотворчий чинник.